

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et
Insignia, Iconibus, additis genuinis**

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Eqvitvm S. Spiritvs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

Quintilis condito. Atque inter alia ut milites coniugati, ac etiam digami pensiones annuas usque ad CC ducatorum summam ex sacerdotiis percipere, atque ad alias sacras personas trasferre: Item ut de bonis tam fundi, quam mobilibus quomodo, & unde cumque quæsitis liberè testari, etiam inter prius, & illegitimos filios possent, quarta eorum ordini seruata. Huius militæ sibi, ac successoribus ducibus, principatu sumpxit Cosmus, cum potestate legibus a se conditis, addendi, detrahendi, abrogandi, & interpretandi: qua ipse, & filii eius postea vi sunt, templumque Equitibus, ac domicilium Pisces attribuit. Pro in-

signi autem gestant Crucem rubram *Insignia* Rhodicensum. Crucis neutri quam diffimilem, at praetexta aurea ornata. *S. Stephani* Suntque inter eos vti, & apud Melitenses, & Hispanæ milites Spatiferos, prater Equites etiam sacerdotes, itemque servientes, ut nuncupant, & *Donati*, aliquo tamen discrimine, *Donati* enim non quadri membra: sed trimembra preferunt Crucem, superiore stipite sublato. Melitæsum ferè instituta sequuntur, et si viuant ex prescripto regulæ Sancti Benedicti, quod addit Paulus Morisus, & à matrimonio non arceantur, castitatem nempe coniugalem solummodo profitentes.

ORDO EQVITVM S. SPIRITVS.

TRedacim^m Francorum Reges Christianissima protulit Valesiorum famlia, nec non ante nouum assumptum cognomen, trecentis continua annis Gallici imperij habens felici^m moderata est,

ac per secundum, tertium, ac quartum natu filios, Andium nimirum proceres, quorum virtus, & ingenium ad imperia natum videbatur, gubernacula regni Angliae, Siciliae, Neapolis, ac Hungariae diutissime tenuit. Ab eo

eo denique tempore, quo Hugo Capetus eius gentis conditor, regio insigni portus est, nullam Capetici sanguinis familiam tamdiu vatis nationibus, quam Valesiorum praeufige comperiemus. Quod nomen non fuit ex primaria assignatione, cum hac stirpe communicatu: sed praecipuum fuit nomen eius Aurelianense. Sic & Ludouicus XII. Franciscus I. & posteri Valesiorum cognomen tenuerunt. Post Sanctum enim Ludouicum, Principum Fracorum minores natu filios, aut ex regnis. & dominijs accedentibus; aut ex legibus matrimonij, varia sibi usurpare cogomina, variaq; inde dimanasse stirpes, tradunt Gallici annales. Ex ferè sunt; Borbonia, Valesia, Eboracensis, Alenconia, Andia, Burundica, Bituricensis, Aurelianensis, ex qua processit Comitū Angolismorum progenies; quibus omnibus extinctis, translata in Valesia familiā regni successione, Deus Henricū III. Valesium postremū superesse voluit, qui nouis auspicijs imperium ad Borboniā feliciter hodie regnante, transmitteret; æternumq; pietatis Christianæ, & Regiae magnitudinis monumentū, posterrati relinquenter. Is. n. tot palmarum Imperator, tot reb. gestis clarissimus, relectis omnibus cōpetitorib; ad Polonię regnū potissimum, ipso die, quo in Apostolos sacrū flamē cœlo ignescitib; linguis dilapsum est (& quo eunde natum ferunt) honorifice vocatus. Eodēq; rursus anni insequentis fe sto, quo & Carolus IX. frater humanis exemptus est, Gallico imperio auctus, obloescente cōchyliato ordine, ob cōmunicatum promiscue indignis hominib; noui Equitū collegium à se institutū, ac nomine S. Spiritus (cuius numini oēs actiones, & consilia, fortunatissimis, & gloriofissimis aucta successib; referebat) nuncupatū, solemni iustificatione p̄d. kal. Ian. celebrauit Parisijs, in Basilica Augustinianorum Eremitarū morisq; inde recepti est. ut inaugurationis initii ducatur ultima die anni desinentis, à perugilis serotinis in dicto cōuenio; altera, quæ an-

num renouat, inaugratio peragatur. Cuius formula digna, quæ hic suis cōceptisq; verbis referatur. Onde (præfatur Rex, summus Magister) hoc te p̄lamentum sui fraterni contubernij inuoluit ad propagationē, & columnē fidei orthodoxa, & Catholicæ Religionis (exinde torquem cruci imponens). Manu Regia, nostra militia tesseram accipe, sacris Pneumatiorum, si tibi in iugi memoria seruatoris Christi passio, cuius symbolum crucem, vestib; insuendā tibi præcipimus, annuat Christus ne quā fidem votis, & sacramenta oppignerasti fallas, se fucus feceris, ex albo militie expeditus in dictas decretis ordinis penas experieris. Centenario numero absolutum collegium in eo cōprehensis, Rege ordinis principe, IV. Cardinalibus, IV. Antiflribus Ecelesiasticis; magno Eleemosynario, Câcellario. Præfecto ceremoniarum, Magno Thesaurario Graphario, Feciali, Ostiario Commendatorū nomine dicti Equites, quod ab initio cōstituisset Rex ex optimoribus cœnobij, detracētis amplissimis Vectigalibus, commendas ad Hispaniensem exemplum creare, consilio ante quadriennium a Cardinali Lotaringo statim atq; in regnum venit sumpto quo mortuo. Rex apud Pontificem crebro per oratores suos egit, ut cœnobiorū bona, cōmendis illis, auctoritate sua interposita, attribui pateretur, nā cum ordinō ad Religionis Catholicæ Apostolicæ Romanæ amplificationem, & scelerari veleni extirpationem institutum esse: idque quatum præcipuum iustiurandum esse. Quod cum reclinante sacro ordine impetrare non potuisse, nomen nihilominus mansit. Equites, S. Spiritus Commendatores, statutis (quæ in unum volumen à Barnaba Brissonio Parlamenti Lugdunensis præside congregata sunt) Decembri proximo promulgatis, appellati sūr, ut ex eo quid Regi ab initio consilij fuerit, posteris cōstet, videantq; qui post nos erūt; ne quod ab ipso tunc frustra reūtum est, sub successionibus eius exitum aliquando fortiatur. Siegulis porrò Equitibus pallium nigrum ho-

Natalis Co
mes li. His.
30. p. 634.

lo-

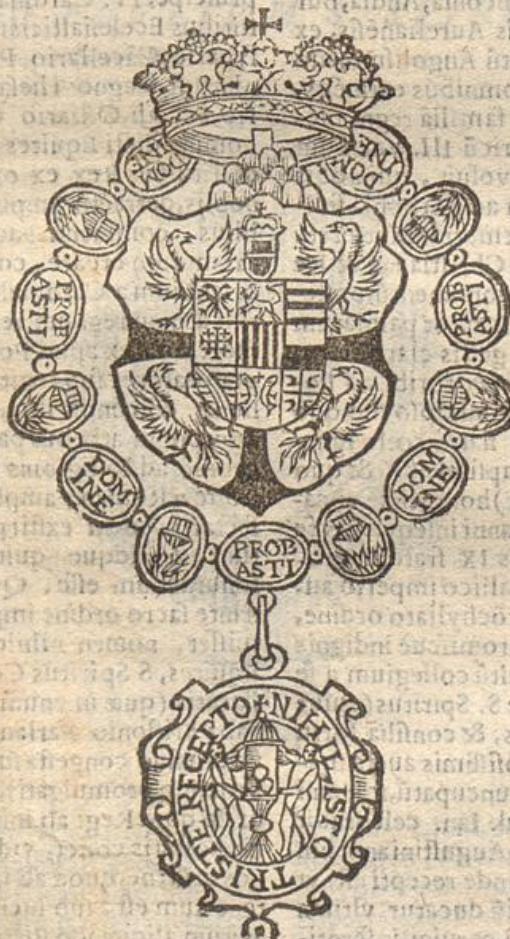
8525

Torques
aureus E-
quitum s.
Spiritus.

Iosericum liliorum floribus flammis,
alijque ex auro & argento heroicis
notis interrectu attribuit, & torquem
aureum ex lilijs, flamarum conge-
rie circundatis (quibus Henricus IV.
cassides aliaq; Victoriarum trophæa
addidit) tribusque diuersis matheleos
signis elaboratum; cuique Melitensis
formæ Crux, columbam præferens;
adhæreret, inaugurationis solemini
die eftandum adiunxit. Cæteris ve-
rò ferijs, lutei, seu crocei coloris
Crucem holosericam vestibus adsu-
tam: in bello verò argenteam.

aliam insuper collo innixa pensili cæ-
rulea fascia. Quæ omnia ea mode signia in
ratione princeps instituit, ut anti-
qua D. Michaelis solemania è fastis
non eraderet: nam etiamnum torqui
militia sacri pneumatis adduntur.
Et qui utriusque militiæ candidati
existunt, ex uno latere conchylia-
ta mætelleram, ex altero vero colum-
bam prætendunt: atque in Rituali
Henricianæ institutionis indictum,
ut postridiè quam torques maior sa-
cri fluminis imponatur, O. Michaelis
minor suscipiatur.

ORDO EQVITVM SACROSANCTI SANGVINIS
Redemptoris Iesu Christi apud Mantuanos.

ORDO